

Győri, soproni, vépi fiatalok utaztak az Eurocamp rendezvényeire (máltai blog)

Idén a Németországban megrendezett EUROCAMP-en a Nyugat-Dunántúli Régió fiataljai képviselték a Magyar Máltai Szeretetszolgálatot, az egyhetes sáortáborba Vépről, Sopronból és Győrből utaztak ki a résztvevők. Szubjektív beszámoló a táborról.

Beszámoló az Eurocamp-ről!

2012. augusztus 25 - szeptember 1-ig tartott a tábor Németországban. A szombathelyi csoport 8 személyes kisbuszával utaztunk. Vépről indultunk szombaton kora reggel A buszt jómagam vezettem, Anikó és Anita társaságában érkeztünk Sopronba. Ott csatlakozott Bernadett, Zsófi, András, Győrből Lui s végül Csaba, aki a továbbiakban sofőrünk volt.

Innen 700 km-ert tettünk meg az autópályán. Útközben volt időnk összeismerkedni. Az első technikai pihenőnél már látszott, hogy mindenki azonos hullámhosszon van. Az autópályáról letérve Lui precíz navigálásával megérkeztünk a táborba. A többi táborlakó már ott volt. Kedvesen fogadtak bennünket, elfoglaltuk a nekünk kijelölt helyet. A magyar lányok- öten- egy sátorba kerülünk, a magyar fiuk- a román csapat fiaival- szintén egy sátorba kerültek. A két sátor egymás mellett volt. Nagyon kedves gesztus volt a szervezők részéről, hogy a tábor magyar résztvevőit együtt kezelték. Mi már jól éreztük magunkat.

Az esti megbeszéléseken Lui vagy Bernadett képviselte a csapatot, majd közösen meghallgattuk a tájékoztatót. Szombaton és vasárnap esett az eső, így a tábor területén maradtunk. Ez nagyon jó volt, mert tudtunk ismerkedni a többi ország delegációjával, illetve megtanultuk a házirendet. Az ismerkedésbe András és Zsófi jeleskedett, szinte mindenkivel váltottak néhány szót, vagy mutogatást. Wolfgang példásan vezette a konyhát, s nem lehetett bemenni, inkább ő jött ki, ha valamit szerettünk volna. Leopold nem nagyon barátkozott, de gesztusaiban nagyon kedves volt.

Vasárnap este a tábor területén tartották a szentmisét, nagyon sok vendég érkezett- gondolom, máltai tagok lehettek. Egy német és egy román pap volt, akik a szentmisét vezették. Misi volt a főszervező, ő irányította a delegációk feladatait: minden nemzet énekelt, könyörgést mondott. Nagyon felemelő volt ez a soknyelvű szentmise.

Hétfőn délelőtt a lengyelek mutatkoztak be. Egyszerű, olcsó de nagyon látványos munkadarabokat hoztak. Egész délelőtt dolgoztunk. Délután kirándultunk a közeli településre, kiadós gyalogtúrán vettünk részt.

Kedden egész napos kirándulásra indultunk a kelet-német határhoz. Megnéztük a Point Alpha Bázist, ami ma már múzeum. Egy rövid kisfilmet néztünk arról, hogyan és mi vezetett 1989. október 9-éhez. Az idegenvezető hölgy készségesen válaszolt a kérdéseinkre. A nap folyamán még ellátogattunk Wasswekuppe helységbe is. Itt egy szabadidő központot látogattunk meg, ahol boboztunk, hullámvasutaztunk. Itt határoztuk el, hogy Dánielt elhozzuk magunkkal. Este értünk haza a táborba. Vacsora után körbeültük a tábortüzet.

Szerdán újabb kirándulás következett. Egész napot Würzburgba töltöttük. Nagyon alapos városnézés után közös fagyalatozás, majd szabadprogram következett. A „magyar csapat” együtt töltötte a délutánt, majd a két busz együtt érkezett vissza a táborba. Este a szokásos tábortűzzel zártuk a napot.

Csütörtökön a románok bemutatkozása következett. Ötletes, ám megvalósításban költséges munkákat hoztak. A magyar csapat dolgozott a leghosszabb ideig- nem azért, mert ügyetlenek voltunk, bár minden foglalkozáson nagyon elmélyülten vettünk részt. A litvánok ötletes csapatépítő feladatokkal készültek.

Ebéd után Bad Brückenau-ba mentünk, egy élményfürdőbe töltöttük a délutánt. Óriás csúszda, különböző hőmérsékletű medencék voltak. Gyorsan eltelt az idő. Sietnünk kellett, mert ezen az estén főztük meg a lecsót tarhonyával. Nagy izgalommal készültünk, Wolfgang minden lépésünket figyelte. Végül, megfelelő ünnepélyességgel a záró után, este kilenc órakor tálaltuk fel az ételt. Először

mindenki csak keveset kóstolt, majd mikor másodszor is szedtek, tapasztaltuk, hogy üres a lábas. Másnap nagyon jó visszhangja volt az ételnek.

Péntek reggel búcsút vettünk a román delegációtól. A könnyeimmel küszködtem, mikor Misitől elköszöntem. Később a lányok is hasonló módon nyilatkoztak. A délelőtti folyamán mi is bemutatkoztunk. A lengyelek nagyon aktívak voltak, tetszett nekik a kalocsai minta, ügyesen rajzolták és festették. Az egész délelőttöt kitöltöttük. Festés közben magyar népdalokat énekeltünk. Megtanítottam nekik a Tavaszi szél kezdetű népdalt is. Ebéd után szabadprogram, vásárlás volt a delegációknak. Úgy döntöttünk, hogy ebéd után búcsút veszünk a táborból, s a vásárlás után már nem térünk vissza a táborba, hanem hazafelé vesszük az irányt. Éjjel érkeztünk Sopronba, majd ki-ki elindult haza. Hajnalba még jeleztünk egymásnak, hogy rendben hazaérkeztünk, közben Misi is jelezte, hogy megérkeztek.

Nagyon jól éreztük magunkat. Az volt a véleményünk, hogy minden évben szívesen vállalnánk egy hét sátrazást, hasonló körülmények között.

[További képek az eseményről](#)